

Declaració del President de la Generalitat de Catalunya | 11.5.2006

"La proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya va arribar, ahir, al final de la seva llarga tramitació parlamentària, en ser aprovada pel Senat.

Aquesta aprovació obre pas al moment en què els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya emetran el seu veredicta sobre el nou Estatut.

He decidit convocar el preceptiu referèndum per al proper dia 18 de juny.

Aquell dia els ciutadans i ciutadanes de Catalunya seran cridats a refrendar el projecte d'Estatut d'Autonomia de Catalunya, presentat pel Parlament i aprovat per les Corts Generals d'Espanya.

La pregunta del referèndum serà la següent:

Aproveu el projecte d'Estatut d'Autonomia de Catalunya?

Des d'ara fins el dia del referèndum, el President i el Govern de la Generalitat no tenen altre propòsit que aconseguir l'aprovació del nou Estatut per part del poble de Catalunya. Cap altre.

Per això esmerçarem tot el nostre esforç a donar a conèixer el nou text i a impulsar una participació massiva de la ciutadania en el referèndum.

Dilluns passat, en la meva compareixença al Parlament, vaig afirmar que si en algun moment pensava que la cohabitació de posicions oposades sobre l'Estatut en el sí del Govern perjudicava l'aprovació de l'Estatut, prendria de manera immediata les decisions que fossin del cas. I així ho he fet.

He volgut verificar si aquestes posicions oposades es mantenien després de l'aprovació de l'Estatut al Senat.

Avui m'he entrevistat amb els dirigents de les forces polítiques que donen suport al Govern i he pogut constatar, una vegada més, que la decisió d'Esquerra Republicana de Catalunya en contra del text estatutari era ferma i definitiva.

Coherent amb la meva convicció que el més important és que Catalunya tingui un bon Estatut, un nou Estatut, i persuadit que la ciutadania no entendria la divisió del Govern quan fos cridada a dictaminar sobre el nou text, he pres el determini dolorós de cessar els consellers i conselleres d'Esquerra Republicana de les seves funcions en el Govern.

Entenc que la meva obligació és esvair la incertesa i evitar la confusió:

El referèndum de l'Estatut s'ha de poder celebrar en condicions de màxima claredat i sense interferències d'altres qüestions polítiques.

He dit que aquesta ha estat una decisió difícil. El primer Tinell no ha estat viable després de dos anys i mig en què, sense cap mena de dubte, hem fet més feina que l'anterior govern en 4. Sense cap mena de dubte.

Quan fa quinze dies vaig decidir remodelar el Govern, ho vaig fer convençut que no es produiria la diferència insalvable sobre l'Estatut que avui ens separa.

Esquerra ha trencat un compromís explícit de, en cap cas, adoptar una posició de votar "no" al projecte, una posició que, tot i ser legítima, és incompatible amb la coherència i el lideratge del Govern en suport de l'Estatut.

Crec honestament que he fet tot el que estava al meu abast per a què Esquerra Republicana participés de l'acord sobre l'Estatut.

Conseqüentment amb aquest esperit, he ofert a Esquerra Republicana que la sortida del Govern dels seus consellers sigui entesa estrictament com una decisió políticament obligada, no volguda, no desitjada.

En tot cas estic fermament convençut que així serveixo millor l'interès general del nostre país.

Aquest oferiment obeeix a dues motivacions:

La primera és la consideració que tinc pels consellers i conselleres d'Esquerra Republicana que han format part d'aquest Govern i el seu equip.

Tots ells han treballat amb gran sentit del deure i amb provada eficàcia.

A tots vull expressar el meu agraïment més profund, molt particularment a Josep Bargalló que ha estat un lleial Conseller Primer.

El segon motiu d'aquest oferiment és el meu convenciment que el projecte polític i social que va donar lloc al Pacte del Tinell és ple de sentit, més enllà de les circumstàncies d'aquest moment, d'aquest moment difícil.

Com poden comprendre aquesta decisió també té els seus efectes en el panorama de la política catalana i de la necessària estabilitat del Govern.

La meva decisió d'avui comporta també la previsió de celebrar eleccions al Parlament abans d'acabar l'any.

Però –repeteixo- ara el més important és l'Estatut i el referèndum del dia 18 de juny.

L'Estatut és el fruit del treball de moltes institucions polítiques i socials.

També d'aquelles que avui tenen dubtes, però que demà n'exigiran el seu compliment.

És l'hora de la veritat: de ser conscients que hi ha oportunitats en la història que no passen dues vegades.

Per això vull que s'entengui que les decisions que he adoptat en el dia d'avui només tenen un nord:

Fer possible que Catalunya pugui tenir el millor Estatut de la seva història.

Estic convençut que els catalans i les catalanes faran que el nou Estatut sigui, a partir del dia 18 de juny, una magnífica realitat per al futur de Catalunya; per al nostre futur.

Moltes gràcies."